

628.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 października 1921 r.

w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Na kampanję 1921/22 i 1922/23 t. j. do 1 września 1923 zawiesza się moc obowiązującą:

- a) wydanego dla b. zaboru austriackiego rozporządzenia b. Komisji Rządzącej we Lwowie z dn. 15 Lutego 1919 r. L./25 Pr. w sprawie produkcji, obrotu i zbytu spirytusu i spirytualjów,
- b) wydanego dla obszaru b. general-gubernatorstwa lubelskiego rozporządzenia naczelnego wodza armji z dn. 22 kwietnia 1916 r., dotyczącego zaprowadzenia monopolu spirytusowego (Dz. rozp. b. c. i k. zarządu wojskowego w Polsce № 55),
- c) obowiązującej na obszarze b. general-gubernatorstwa warszawskiego oraz województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego i białowieskiego województwa białostockiego ustawy o trunkach z dnia 6 czerwca 1894 r. (ros. Zb. ust. i rozp. z 1895 r. № 85 str. 621) ze zmianami wprowadzonymi ustawą okowicianą b. general-gubernatorstwa warszawskiego z dn. 10 października 1915 r. (Dz. rozp. general-gubernatorstwa warszawskiego № 5 poz. 13),
- d) wydanego dla b. dzielnicy pruskiej rozporządzenie Naczelnnej Rady Ludowej z dnia 26 marca 1919 r. (Tygodnik Urzędowy № 3 poz. 13) o obłożeniu aresztem okowity z tem ograniczeniem, iż przywóz spirytusu i wyrobów zawierających spirytus z zagranicy i wywóz zagranicę jest nadal zasadniczo zakazany. Na wyjątki od tego zakazu zezwolić może Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej—Minister tej dzielnicy, na warunkach określonych każdorazowo. Ministrowi Skarbu zastrzega się prawo dozoru i kontrolowania obrotu spirytusu wewnątrz kraju.

§ 2. Na obszarze b. zaboru austriackiego zawiesza się aż do odwołania postanowienia §§ 2 b, 3, 4, 5, 6, 7 ustęp 1 §§ 8, 9 i 35 ust. 3 obowiązującej austriackiej ustawy z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. P. № 95) o opodatkowaniu spirytusu, zmienionej częściowo cesarskiem rozporządzeniem z dn. 17 lipca 1899 r. (Dz. U. P. № 120 II).

§ 3. Na obszarze b. zaboru rosyjskiego zawiesza się aż do odwołania postanowienia artykułów: 108 ust. 1 a, c, d, e, art. 110 L. 3 i 4 art. 309, 310, 311, 313, 315, 316, 317, 318, 348, 349, 351 do 355, 358, 359, 439 — 443, 445, 450, 451, 484/1, 487, 488, 509, 527 do 552, 554 obowiązującej ros. ustawy akcyzowej (Tom V Zbioru praw ros. według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912).

§ 4. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej zawiesza się aż do odwołania postanowienia §§ 3, 4, 54, 55, 56, 57, 58 i 59 obowiązującej niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661).

§ 5. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 37, poz. 210) pozostaje w mocy.

§ 6. Ustanowiony w § 2 a austr. ustawy z dn. 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. P. № 95) o opodatkowaniu wódki, zmienionej cesarskiem rozporządzeniem z dn. 17 lipca 1899 r. (Dz. U. P. № 120 II) dla b. zaboru austriackiego podatek spożywczy (akcyzę) w kwocie 90 hal. wzgl. 1 kor. 10 hal., a podniesiony ces. rozporządzeniem z dn. 9 kwietnia 1917 r. (Dz. U. P. № 157) na 3 kor. 80 hal., wzgl. 4 kor. od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu, dalej ustanowiony dla b. zaboru rosyjskiego w dodatku II do uwagi 1 do art. 112 ros. ustawy akcyzowej, a zmieniony na mocy ustawy z dnia 27 lipca 1914 r. rozporządzeniem ros. Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1914 r. (Zb. ust. i rozp. r. 1914 rozdział I poz. 2097) podatek spożywczy (akcyzę) w kwocie 20 rb. od wiadra stustopniowego alkoholu, oraz podatek spożywczy w kwocie 14 rb. od wiadra stustopniowego alkoholu, wyrobionego z owoców i winogron, wreszcie ustanowiony w § 2 niem. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661) i w § 250 niem. ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Ust. Rzesz. Niem. str. 887) podatek spożywczy, względnie dodatek do niego, zmienia się w sposób następujący:

Podatek spożywczy (akcyza) od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego alkoholu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce, wynosi 2000 mk., a w gorzelniach przemysłowych 2100 mk.

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej Ministra tej dzielnicy upoważnia się do zniżania lub zwalniania od podatku spożywczego spirytusu nieprzeznaczonego na cele konsumpcyjne, względnie spirytusu i wyrobów wódczanych przeznaczonych na eksport.

§ 7. Unormowany w punkcie 3/1 dodatku II, do uwagi 1 do art. 112 ros. ustawy akcyzowej podatek spożywczy (akcyza) w kwocie 2 rb. od wiadra stustopniowego spirytusu i odpadków z destylacji spirytusu, sprzedawanych przez prywatne fabryki i składy fabrykom lakieru i politory, znosi się.

Również znosi się należitości kontrolne, pobierane za denaturację spirytusu, a unormowane w dodatku B. do § 2. II rozporządzenia wykonawczego b. austr. Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1899 r. (Dz. U. P. № 130) wydanego do ustawy o opodatkowaniu wódki.

§ 8. Na obszar b. zaboru rosyjskiego i b. dzielnicy pruskiej rozciąga się moc obowiązująca § 1 wydanego dla b. zaboru austriackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1915 r. (Dz. U. P. № 186), wedle którego nie wolno tworzyć nowych gorzelnii nierolniczych, tudzież samostnych rafinerji spirytusu.

Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, tudzież z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, zaś na obszarze b. dzielnicy pruskiej—Minister tej dzielnicy, zezwolić na wyjątki od tego zakazu, jeżeli tego wymagają stosunki produkcyjne i gospodarcze.

§ 9. Wszelkie grzywny, ustanowione dotychczas za naruszenie ustaw i rozporządzeń, obowiązujących co do opodatkowania spirytusu w poszczególnych dzielnicach Państwa, wymierzać należy w wysokości 10—50-cio-krotnej.

Kary pozbawienia wolności, oraz kompetencja władz wymierzających kary, pozostają bez zmiany.

Postanowienia przejściowe.

§ 10. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatakach lub gotowych wyrobach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie: spirytus czysty po 500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 200 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 11. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 10 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedających takich wyrobów (hurtowniach detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów płynu, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 12. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w § 10 i 11 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, na piśmie w dwóch egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i w b. dzielnicy pruskiej w równorzędnych urzędach skarbowych cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadesłanych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu, względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 13. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku będą wpisane w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia. Urzędujący organ skarbowy pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej i donieść o tem właściwemu urzędowi skarbowemu I instancji; ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej władzy skarbowej II instancji.

§ 14. W razie zaniedbania obowiązku zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych celem dodatkowego opodatkowania, względnie w razie umyślnego ukrycia takich zapasów lub zgłoszenia ilości zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie ulegną winni w myśl art. 1102 rosyjskiej ustawy akcyzowej, względnie § 80 austriackiej ustawy z dnia 20 czerwca 1888 r., względnie § 115 niemieckiej ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. karze grzywny do wysokości dziesięciokrotnej wysokości sumy dodatkowej opłaty akcyzowej, zatajonej lub narażonej na zatajenie.

§ 15. Kompetencja władz wymierzających kary pozostaje bez zmiany.

§ 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu a na obszarze b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Upoważnia się Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do zmiany w porozumieniu z Ministrem Skarbu obowiązujących dotychczas przepisów wykonawczych do ustawy niemieckiej z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 661) o opodatkowaniu spirytusu.

§ 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą sprzeczne z nim przepisy dotyczące opodatkowania spirytusu

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 listopada 1921 r.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybitcki

629.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 29 września 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 5 z dnia 12 stycznia 1921 r. poz. 23), wydanego w porozumieniu z tymiż Ministrami w sprawie zasiłków dla rodzin pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo.

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20-go lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. № 63 poz. 418) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 roku, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. 1921 r. № 5 poz. 23); jednocześnie przywraca się moc obowiązującą ustępu pierwszego i drugiego art. 2 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z tymiż Ministrami do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób pełniących służbę w wojsku polskim z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. 1920 r. № 80, poz. 537).